

det ærede Medlem ganske sikkert studeret i Kommissionens Betænkning. Dernæst har det andet Ting, der jo i aarevis har behandlet dette Lovforslag, været inde paa det samme Spørgsmaal og paa den samme Opfattelse som den, der nu gøres gældende af det ærede Medlem, men disse Overvejelser sluttede med, at hele Udvalget mente hverken at kunne eller at burde fastholde denne Fordring, hvorfor man endte med enstemmigt at slutte sig til det Resultat, hvortil Kommissionen var kommen. Naar det ærede Medlem derfor brugte saa stærkt et Ord om de Bestemmelser, der i Lovforslaget ere truffene angaaende fremmede Selskaber, som meningsløs, saa bør han huske, at en Række af sagkyndige har stillet Forslaget, og det andet Ting har enstemmigt tiltraadt det efter lang og grundig Overvejelse, saa det ærede Medlem vil dog rimeligvis komme til Erkendelse af, at hvor meget Modstander han end kan være af de tagne Bestemmelser, er et Ord som „meningsløs“ i hvert Fald og mildest talt et altfor stærkt Udtryk. Det ærede Medlem henviste til, at i Tyskland havde man forbudt 3 udenlandske Selskaber at virke, fordi deres Tontineberegning ikke stemmede med de Krav, man stillede, men det er jo slet ikke mere, end hvad man efter dette Lovforslag ogsaa her i Landet vil kunne foretage overfor udenlandske Selskaber. Intet som helst udenlandsk Selskab kan virke her i Landet uden Forsikringsraadets Tilladelse. I det hele vil jeg bede det ærede Medlem om paa ny at gennemlæse de Bestemmelser, som navnlig i §§ 41, 42 og 43 og i den sidstnævnte Paragraf særlig under Punkterne 6 og 7 tages overfor udenlandske Selskaber. Jeg tror, at ogsaa her er det ærede Medlem gaaet altfor vidt i sine Udtalelser, naar han mente, at vil man ikke følge ham, saa bør man foretrække, at Lovforslaget ganske undlader at tage Bestemmelser om udenlandske Selskaber, saa man lader disse virke ganske frit og utøjlede og ubundne ligesom nu. Jeg maa derfor fraraade det høje Ting at følge det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lange) eller det Mindretal, der har stillet Ændringsforslag til § 19, men skal anbefale at følge Udvalget eller Udvalgets Flertal.

Lange: I Anledning af den højtærede Ministers Bemærkninger om det Ord „meningsløs“, som jeg skulde have brugt, maa jeg udtale, at det ikke skal forstås saaledes, at jeg skulde mene, at andres

Opfattelser ikke have Berettigelse. Jeg har sagt, at de 100,000 Kr. ere en meningsløs lille Sikkerhed, og det mener jeg kan forsvares, men jeg har aldrig villet bestride, at der er Fornuft i, hvad andre Mennesker mene.

Den højtærede Minister sagde, at jeg havde to Aktuarer at støtte mig til. Jeg har mange flere end to. Naar den højtærede Minister siger, at den skandinaviske Kommissions Medlemmer have udtalt sig for dette, saa har jeg selv sagt, at 3—4 Aktuarer havde imødegaaet Cand. Steffensens Udtalelser over Beregningen i principiel Henseende, men det kunde være tænkeligt, at hvis Kommissionen var sammensat paa anden Maade af andre Aktuarer, var Forholdet maaske blevet et andet. Jeg vil sige, at hvis man mener, at den store Sikkerhedsstillelse fra Udlandets Side er en Ulykke for de danske Selskaber, burde man hellere helt lade de udenlandske Selskaber være uden for Betragtning, saa vidste man, at der var ikke Spor af Sikkerhed for dem, der tegne sig i udenlandske Selskaber. De Udtalelser, der bleve fremsatte af det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) med Hensyn til dette, forundrede mig ikke saa meget som det, han kom ind paa til Slutning, idet han mente, det kunde gøre Skade over for Udlandet, hvis man fastholdt en Bestemmelse for Skandinavien og en anden for andre Lande. Paa mange andre Omraader søger man at komme ind paa en skandinavisk Lovgivning, saa kunde man ogsaa gøre det her. Jeg deler ikke hans Frygt for Udlandet. At den var til Stede hos ham, vidste jeg naturligvis, da jeg havde læst Rigsdagstidenden for i Fjor, Sp. 4382, hvor han siger følgende, som jeg med den ærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Man har tidligere haft Bestemmelser fremme om, at disse Selskaber skulde deponere fornøden Formue“ — det, som jeg foreslaar her — „og derved naar man selvfølgelig en bedre Sikkerhed, men man har frafaldet dette i den skandinaviske Kommission, væsentlig af den Grund, at saadanne Bestemmelser ere meget rigoristiske i Sammenligning med andre Landes. Det staar ganske vist ikke udtrykkeligt i Betænkningen, men jeg vil supplere Betænkningens forsigtige Ord saaledes: at man frygter for, at en saadan Rigorisme kunde blive farefuld, idet den kunde give Anledning til ubehagelige Bestemmelser over for skandinaviske Selskaber i Udlandet. Derfor har man ikke villet gøre det.“ Det er altsaa af Hensyn til Udlandet, at